

De temporaire hersenschim #1

<http://www.thebereancall.org/node/8721>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

“Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. 2 Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, 3 want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. 4 Wanneer Christus geopenbaard zal zijn, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid” (Kolossenzen 3:1-4).

Ik ben gefascineerd door tijdslijnen. Ze geven me een idee over welke gebeurtenissen plaatsvonden in de geschiedenis, hoe ze tijdsgewijs in verband staan met andere historische gebeurtenissen, en of eerdere gebeurtenissen al dan niet de latere hebben beïnvloed. Ik hou in het bijzonder van *bijbelse* tijdslijnen. Ze beginnen vaak met de ontstaansgebeurtenis en eindigen met het toekomstig duizendjarig vrederijk van Jezus Christus vanuit Jeruzalem en ze voorzien daartussenin in een hoop details. Echter, wegens hun temporaire (tijdelijke) natuur, kunnen ze enkel *zinspelen* op eeuwigheid, die oneindig is, en waarvoor ons leven op aarde slechts een voorbereiding is.

De “tijdslijn” voorgesteld op de cover van deze nieuwsbrief is een eenvoudige poging om op symbolische wijze gelovigen eraan te herinneren dat het doorbrengen van de eeuwigheid met Jezus onze *raison d'être* is, d.w.z. het is de reden van ons bestaan.

Waarom maak ik hier een punt van? Omdat de wereld en, droevig genoeg velen van de kerk, opgezadeld zitten met een *temporaire* hersenschim: aan de aarde vastklitten in plaats van uitzien naar de hemel. Het maakt deel uit van Satans strategie de wereld te bedriegen om zijn eigen koninkrijk op te bouwen. Al duizenden jaren heeft hij zowel ware als belijdende christenen ertoe verleid deel te nemen aan zijn slagorde, met als doel de vestiging van zijn eigen religie die geleid zal worden door zijn marionet, de Antichrist. Naarmate de intensiteit van zijn programma in de laatste dagen toeneemt, in het bijzonder in het Christendom, wordt het zuurdeeg van deze afvalligheid verspreid in alle theologische kampen: charismaten, calvinisten, conservatieven, liberalen, baptisten, linkse christenen, supporters van de emerging church, promotors van het “sociale evangelie”, enz.

In zijn simpelste vorm is het een houding van minachting voor wat Paulus ons vermaant in Kolossenzen 3:2: “Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn”. Alhoewel zelfs zij die de Heer Jezus goed kennen en Hem liefhebben soms kunnen worstelen om hun affecties op Hem gericht te houden, zijn er anderen die Christus belijden en die beweren Zijn Woord te volgen die voortgaan in hun pogingen om Zijn koninkrijk hier op aarde op te richten vóór Zijn wederkomst. Dit onbijbels objectief, waarnaar soms verwezen wordt als [dominionisme](#)¹ en koninkrijksdominionisme, komt voor doorheen de kerkgeschiedenis.

¹ Dominionisme - ook bekend als Transformatie-, Heerschappij-, Koninkrijk-Nu-beweging en Restauratiethologie - is een merkwaardige mengeling van gereformeerd/calvinistische theologie en charismatische invloeden. Dominion theologie leert dat door het komen van Christus de gelovige “dominion” (heerschappij) heeft op elk gebied van het leven. Wij bevinden ons volgens hen NU in het Koninkrijk van God (bemerkt dezelfde kijk op het Koninkrijk als de Vineyard beweging en zoals te vinden is in tal van “christelijke” liederen), en als gevolg daarvan zouden wij met Christus over de aarde moeten regeren (naar Op. 5:10). Politiek gezien is het de tendens onder [politiek actieve christenen](#), vooral in de VS, om invloed te verkrijgen op seculier, burgerlijk bestuur middels hun interpretatie van de bijbelse wet. Zie verder <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dominionisme3.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dominionisme.pdf>.

Een vroeg voorbeeld was het “Heilig Roomse Rijk”. Het idee was dat “godvruchtige” (d.w.z. gesteund door het pausdom) keizers de wereld tot Christus zouden brengen. Wanneer dat niet succesvol was namen de pausen de controle over en heersten over de westerse wereld van die tijd. Zoals één historicus het beschrijft: “[De Kerk van Rome regeerde de middeleeuwse wereld en] had alle aparatus van de staat: wetten en rechtbanken, belastingen en belastinginners, een grote administratieve machine, macht op leven en dood over de burgers en hun vijanden binnenin en buiten het christendom ... Pausen claimden het alleenrecht voor het initiëren en leiden van oorlogen tegen ongelovigen. Zij vormden legers, leidden veldtochten en maakten vredesverdragen ter verdediging van hun territoriale belangen”.^[1] Zoals de meeste dogma’s en praktijken van de Rooms-katholieke kerk stond dit haaks op wat Jezus leerde: “Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben ... maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier” (Johannes 18:36).

Het *amillennialisme*² was het theologische geloof van die tijd. Het zegt dat het millennium of 1000-jarig rijk van Christus reeds plaatsvindt, alhoewel geestelijk. Het wereldlijke succes van de Rooms-katholieke kerk blijkt te wijzen op deze visie, maar reeds lang tevoren bezweek deze kerk aan haar eigen excessen en corruptie. Alhoewel de Reformatie een reactie was tegen de misbruiken van het katholicisme, behielden de hervormers de katholieke amillennialistische eschatologie, samen met veel van haar leringen en praktijken, zoals kinderdoop en vervangingstheologie (het geloof dat de kerk Israël heeft vervangen). Verzen uit de Schrift die spreken over de zegeningen voor Israël werden vergeestelijkt om ze op de kerk te laten wijzen; verzen die gaan over Israëls bestraffing echter werden genegeerd.

Johannes Calvijn probeerde van de stad Genève een model te maken voor het koninkrijk van God, en, voor zijn controlerende inspanningen verkreeg hij de titel “de protestantse Paus”. Alhoewel zijn doelstelling bewonderenswaardig was, waren de resultaten van zijn implementatie weinig verschillend van de bezwaren die hij maakte tegen de Rooms-katholieke kerk. Historicus Will Durant schrijft: “De nieuwe clerus ... werd onder Calvijn machtiger dan enig priesterschap sinds Israël. De echte wet van een christelijke staat, zei Calvijn, moet de Bijbel zijn, de clerus moeten vertolkers zijn van die wet, burgerlijke overheden zijn onderworpen aan deze wet en moeten afdwingen wat vertolkt werd”.^[2]

Een andere historicus schrijft: “Het was een misdaad te lachen met de preken van Calvijn, het was een misdaad met Calvijn te argumenteren op straat. Maar een theologische controverse aangaan met Calvijn kon als een heel ernstig misdrijf gesteld worden”.^[3] Genève was geen hemel op aarde te noemen, alhoewel dit wel de intentie was. Bijvoorbeeld: “Een overdaad aan gerechten op tafel, een te hoog opgezette haartooi, een buitensporig vertoon van kant, een voorgeschreven kleur voor kleding – al deze dingen waren onderwerp van debat en bestraffing”,^[4] en men wist nooit wanneer de consistorie (de kerkpolitie) een bezoek aan huis bracht. In een bepaald jaar zagen 400 burgers zich aangeklaagd voor morele aanstootgeving, en, in 60 jaar werden 150 mensen beschuldigd van ketterij en kwamen op de brandstapel terecht.

Calvijns gechristianiseerde maatschappij was gewoon niet bijbels en substitueerde wet voor genade. Niet enkel dat, ze was inconsistent met de calvinistische theologie. Hoe moest men dezen in Genève “christianiseren” die niet tot Gods uitverkorenen behoorden? Gekarakteriseerd als “geheel verdorven” en niet in staat rechtvaardig te handelen omdat ze niet ressorteerden onder de “onweerstaanbare genade”, konden de “niet-uitverkorenen” nooit de christelijke burgers zijn die Calvijn had geëist.

Koninkrijksdominionisme nam een nieuwe vorm aan in de jaren (19)40 in Saskatchewan, Canada. Een zogenaamde geestelijke opwekking brak uit die kuit schoot voor de “Manifest Sons of God”, of “Latter Rain Movement”. De eschatologie van deze beweging week af van de dispensationele visie welke neerkomt op de Opname van de Kerk, gevolgd door zeven jaar verdrukking die eindigt in Armageddon. De beweging promoveerde een meer “positief”, zelfs triomfantelijk scenario, en keek uit naar God om Zijn Geest uit te storten in een grote wereldwijde opwekking die “Manifest Sons of God”, a.k.a. Joel’s Army, zou voortbrengen. Dit zouden gelovigen zijn die continu vervuld zijn met de Geest, en die dezelfde tekenen en wonderen zouden manifesteren die Jezus deed, en die de we-

² Amillennialisten interpreteren Christus’ duizendjarige rijk (millennium) in een geestelijke betekenis. Zij geloven wel in de Tweede Komst, maar verwerpen het idee van een letterlijke duizendjarige regering op aarde.

reld zouden oordelen en overwinnen terwijl zij het 1000-jarig koninkrijk van Christus zouden inleiden.

Een van de leiders van de beweging heeft gezegd: “Gods volk zal een proefbestuur opstarten en zij zullen heerschappij [dominion] nemen over de macht van Satan ... Als de staf van Gods kracht uitgaat van Zion, zal Hij de wetgeving veranderen. Hij zal de duivel verjagen van Gods aardoppervlak, en Gods volk ... zal Gods doeleinden en Gods bestuur tot stand brengen”.^[5] Deze beweging echter ondervond dezelfde problemen die Calvijn plaagden in Genève. De zogenaamde Manifest Sons of God konden Gods morele standaarden in de praktijk niet nakomen, niettegenstaande strikte (lees “abusieve”) maatregelen, gekend als “[shepherding](#)”, werden toegepast.

Het dominionisme van de Latter Rain Movement verspreidde zich wijd en zijd onder pentecostals en charismaten. Hierna enkele citaten van sommigen die u misschien wel zal herkennen:

“Ja, zonde, ziekte en kwaal, geestelijke dood, armoede, en al het andere wat van de duivel is die over ons regeerde. Maar nu, dank God, besturen wij – want dit is de Dag van Heerschappij!” (wijlen Kenneth Hagin).

“Dezen in [Joel’s] army zullen het soort zalving hebben ... [Christus’] type van macht ... ieder die hen wil kwaaddoen moet sterven” (wijlen John Wimber).

“De openbaar wordende kinderen van God [zijn] de “overwinnaars” die volmaakt zullen worden en die de onsterfelijkheid zullen ingaan om het Koninkrijk van God op aarde op te richten” (George Warnock).

Earl Paulk

Gary North

George Otis

Jack Hayford

John Wimber

Kenneth Hagin

Lloyd Ogilvie

Peter Wagner

George Warnock

De beweging werd verder gepromoot door wijlen bisschop Earl Paulk, die leerde dat Christus “in de hemel gehouden” werd totdat Zijn Lichaam, de Kerk, zichzelf en de wereld had gereinigd. Paulk echter had problemen met zichzelf te reinigen, want hij had een lange geschiedenis van seksuele immoraliteit en werd later veroordeeld voor meened. In de jaren (19)80, onder Paulks bestuur, verenigde de charismatische koninkrijkstheologie zich met de calvinistische dominiontheologie, ook gekend als christelijk reconstructionisme of theonomie.

Christelijk reconstructionisme werd gepopulariseerd door Rousas Rushdoony en zijn schoonzoon Gary North. Reconstructionisten geloven dat door toepassing van oudtestamentische wetten en nieuwtestamentische principes, de wereld moreel getransformeerd zal worden door christenen. Dit, zo beweren zij, zal de mensen tot Christus trekken. Hun eschatologie is postmillennial, wat betekent dat zij de wederkomst van Christus verwachten *na* de 1000 jaar (gezien door sommigen als een symbolisch getal - het ook veel langer zijn dan 1000 jaar) van succesvol oogsten van de vrucht die voortkomt uit het toepassen van de wet.

Van de jaren (19)80 tot de keer van de eeuw beïnvloedde een reconstructionistische groep, genaamd de Coalition On Revival, sterk conservatieve evangelicals om te trachten de VS te transformeren in een christelijk bestuurde natie, door gebruik te maken van het politieke proces. Alhoewel de reconstructionistische en charismatische Koninkrijk-Nu proponenten *theologisch* sterk verschilden, zijn

het de dominionistische geloofspunten die fundamenteel zijn voor beide kampen en die hen tot elkaar dreven. Gary North merkte op dat deze verrassende liaison zinnig was op een andere manier: "...de postmillenniale christelijke reconstructionisten en de 'positive confession' charismaten samenbrengend, waarbij de eersten voorzien in de voetnoten, theologie en politieke actievaardigheden, en de laatsten voorzien in het geld, het publiek en de satelliettechnologie [bv. TBN en Christian Broadcasting Network]".[6]

Een aantal jaren geleden was een vriend van mij op een meeting van reconstructionisten en vroeg of zij werkelijk van plan waren de bijbelse wetten toe te passen zoals steniging en andere doodstraffen, waarop een nationale leider van de beweging antwoordde: "Absoluut!" Het ziet eruit dat de calvinistische reconstructionisten maar weinig leerden van het falen van Calvijns totalitaire experiment in Genève.

De koninkrijksdominionistische beweging werkt verder, in het bijzonder onder charismaten, tot op vandaag. Jack Hayford, George Otis Jr., en C. Peter Wagner promootten een vorm van koninkrijkstheologie die gaat over het terug opnemen van de heerschappij die Adam en Eva verloren in de Hof van Eden. Een van de leiders van de beweging legt uit: "Jezus gaf ons Zijn gezag en ... wij worden verondersteld van de aarde terug te winnen, te herstellen, te organiseren en erover te heersen – niet enkel in geestelijke zin maar ook door economische, politieke, educationele en sociale hervormingen". Hier is de reden waarom, deze zelfde persoon ons vertelt dat christenen hun door God verordeneerde gezag moeten opnemen: "Jezus wordt in de hemelen gehouden tot alle dingen onder Zijn voeten zijn hersteld. Hij zal en kan niet fysiek terugkeren totdat de kerk een maat van Gods bestuursgezag teruggebracht heeft op deze aarde".[7]

Deze vorm van koninkrijksdominionisme is vol van methoden en te volgen technieken om de controle te grijpen. C. Peter Wagner's boeken *Breaking Strongholds In Your City* en *Confronting the Powers*, bevatten wat hij zegt "state-of-the-art³ spirituele methodes" voor het voeren van heerschappij: identificeren van territoriale geesten, gebedsuitstappen, spiritual mapping, strategisch niveau spirituele oorlogvoering, identificationeel berouw, verzoeningswandelen, stadstransformatie, lofprijzingsmarsen, het verlossen van de cultuur, het innemen van onze steden, werkplaatsen en scholen voor Christus, enz.

Ik ervoer persoonlijk de implementatie van deze technieken tijdens de bloei van Wagner's "strategic level spiritual warfare" toen enkele studenten volgende leuze trachtten uit te werken: "take our local high school for Christ". Zij verbrandden kruisen op het voetbalveld en zalfden de schoolramen met olie. Niet enkel namen zij hun school *niet* in voor Christus, maar zorgden er bijna voor dat elke christelijke studentenorganisatie van de campus werd gegooid.

C. Peter Wagner is het opererend hoofd achter dit alles; de methoden waarvan hij zegt dat God ze hem gaf zijn schier eindeloos. Hij is degene die John Wimber naar Fuller Theological Seminary (FTS) bracht om "tekenen, wonderen en kerkgroei" te onderwijzen, later herbenaemd tot: "The Miraculous and Church Growth", wat Wagner samen met hem uitdokterde. Wagner was ook academisch mentor die Rick Warrens doctoraatsdissertatie superviseerde aan de FTS.

Jack Hayford heeft jaren doorgebracht met Lloyd Ogilvie en andere lokale pastors in de Hollywood Presbyterian Church voor het toepassen van verschillende spirituele technieken om "Los Angeles te transformeren voor Christus". Hayford heeft jaren later zijn falen eerlijk toegegeven: "Mijn stad is [nog steeds] vanbinnen verscheurd door bendegeweld en moord; vervuild door homoseksualiteit en pornografie aan de donkere zijde, en verstikt door trots, zelfgecentreerd snobisme en sensualiteit aan de showzijde ... voldoende voor zelfdestructie".[8]

Al deze bewegingen uit de kerkgeschiedenis hebben dit gemeen: ze zijn *aan de aarde gebonden*. Gefocust op het oprichten van Gods koninkrijk hier op aarde om de wederkomst van de Heer te bespoedigen, hebben ze allemaal een heel ernstig probleem. Volgens de Schrift is het eerstvolgende koninkrijk van deze aarde dat van de Antichrist, dat zeven jaar zal duren. Ware gelovigen in Christus zullen geen deel hebben aan dat koninkrijk. Zij zullen dan door de Heer Jezus verwijderd zijn van deze planeet en in het Vaderhuis opgenomen in de hemel. Deze gebeurtenis heet de [Opname](#)

³ State-of-the-art: ultramodern, met de nieuwste snufjes.

(Joh. 14:1-3; Fil. 3:20; 1 Thess. 5:9-11; 4:16-18; Hebr. 9:28; 1 Kor. 15:51-52; Kol. 3:4; 1 Thess. 1:10; 1 Joh. 3:2-3; Titus 2:13; 1 Tim. 6:14; Openb. 3:10; 2 Tim. 4:8, Lukas 12:35, 37, 40), en die zal plaatsvinden vóór de verdrukkingperiode, in welke tijd de volgelingen van de Antichrist onder Gods oordelen zullen zuchten.

Zoals Dave Hunt heeft opgemerkt in *Whatever Happened to Heaven?*: “De grote verleiding is ons te keren van de hemel naar de aarde, van de levende God naar onszelf, van zelfverloochening naar acceptatie, liefde en zelfachting, van Gods waarheid naar Satans leugen. In de kern van deze verleiding zitten overtuigingen die een bedrieglijke geestelijke aantrekkingskracht bezitten, maar die ons in feite afbrengen van het liefhebben van Christus en Zijn verschijning naar de aardse ambitie toe van overname van de maatschappij en het omvormen van deze wereld in het paradijs dat Adam en Eva verloren hebben” (p. 308).

Veel van wat hier werd gepresenteerd zijn de historische zaden van een aardgebonden dominionisme dat in het Christendom van de laatste 1000 jaar werd gezaaid. Ze hebben wortel geschoten en bloeien door in de kerk van deze prille 21ste eeuw. In deel 2 van deze serie zullen we, als de Heer het wil, bespreken wat wordt gepromoot in het Christendom van vandaag in een poging de Bruid (de ware gelovigen in Christus) weg te trekken van het vurig uitkijken naar de komst van de Bruidgom voor de bruiloft in de hemel. We zullen nagaan of de inspanningen in de kerk (ecologische beweging, oecumenische beweging, sociaal evangelie, politiek activisme, “verlossing van de cultuur” technieken, oplossen van wereldproblemen door een wereldomvattend P.E.A.C.E. plan, enz.) al dan niet kunnen ondersteund worden door Gods Woord.

Eindnoten

1. R. W. Southern, *Western Society and the Church in the Middle Ages* (Penguin Books, Vol. 2 of Pelican History of the Church Series, 1970), 18-19, cited in Dave Hunt, *Whatever Happened to Heaven?*(Harvest House, 1988), 150-51.
2. Will Durant, *The Reformation: A History of European Civilizations from Wyclif to Calvin: 1300-1564* (Simon & Schuster, 1957), 472-73, cited in Hunt, *Heaven*, 175-76.
3. Edwin Muir, *John Knox: Portrait of a Calvinist* (The Viking Press, 1929), 106-8, cited in Hunt, *Heaven*, 174-75.
4. Hunt, *Heaven*, 174.
5. Ern Baxter (associate of William Branham), cited in Sandy Simpson, “Dominionism Exposed,” <http://www.deceptioninthechurch.com/dominionismexposed.html>.
6. Gary North, *Christian Reconstructionism: The Attack on the “New” Pentecostal*, January/February 1988, Vol. X, No. 1.
7. Dr. Kluane Spake, “Dominion Theology and Kingdom NOW,” <http://hubpages.com/hub/Dominion-Theology-by-Dr-Kluane-Spake>.
8. Jack Hayford, cited in Dr. Peter Wagner, “Let’s Take Dominion Now,” <http://www.intheworkplace.com/apps/articles/default.asp?articlid=22902&columnid=1935>.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)